

Sygn. akt I C 1459/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant: Katarzyna Markowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2016 roku w Ś.

sprawy z p o w ó d z t w a E. B.

p r z e c i w k o E. K.

o zapłatę kwoty 1.531,00 zł

I. odrzuca pozew co do należności głównej w kwocie 1.531,00 zł;

II. zasądza od pozwanego E. K. na rzecz powódki E. B. odsetki ustawowe liczone od kwoty 1.531,00 zł od dnia 4 lutego 2015r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. koszty procesu wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 1459/16

UZASADNIENIE

Powódka E. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego E. K. kwoty 1.531,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że pozwany w okresie od stycznia 2001 roku do kwietnia 2003 roku zatrudniony był na stanowisku dyrektora handlowego w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.; tym okresie pozwany przez nadużycie udzielonych mu uprawnień oraz nie dopełnienie ciężących na nim obowiązków wyrządził Spółce szkodę o wartości 675.843,04 zł; wobec powyższego Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt (...) pozwany został uznany za winnego popełnienia oszustwa w świetle art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i wyrokiem zobowiązano pozwanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Spółki kwoty 110.000 zł w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku; Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt (...) wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 roku przedłużył pozwanemu termin do naprawienia szkody w wysokości 110.000 zł do 3 lat; dnia 5 listopada 2012 roku (...) Spółka z o.o. w K. zbyła wierzytelność na rzecz Biura (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.; pozwany o powyższym został poinformowany pismem z dnia 10 listopada 2012 roku; następnie dnia 23 listopada 2012 roku Biuro (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zbyło wierzytelność w zakresie kwoty dochodzonej pozwem na rzecz powoda, o czym pozwany został zawiadomiony pismem z dnia 21 grudnia 2012 roku.

W dniu 19 czerwca 2015r wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany wniósł sprzeciw podnosząc, że zarzut powagi rzeczy osądzonej oraz o nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację materialną. W uzasadnieniu podniósł, że obowiązek naprawienia szkody wynika z wyroku w sprawie karnej i w związku z tym zachodzi powaga rzeczy osądzonej gdyż orzeczenie sądu karanego rozstrzyga o roszczeniu cywilnoprawnym opartym na tej samej podstawie faktycznej i prawnej; ponadto podniósł, że obowiązek realizuje, spłacając w ratach zobowiązanie.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze w sprawie o sygn. akt (...) uznał pozwanego za winnego popełnienia przestępstw określonych a przepisach art. 286§1 k.k., 296 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k. k., skazał go na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zawieszając warunkowo jej wykonanie na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał pozwanego do naprawienia wyrządzonej szkody przez zapłatę kwoty 110.000 zł na rzecz (...) Spółki z o.o. w K. w terminie jednego roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt (...) uniewinnił pozwanego od popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. a ponadto przedłużył mu termin do naprawienia szkody w wysokości 110.000 zł do 3 lat.

Dowód: odpisy wyroków z uzasadnieniami – k. 22-60

W dniu 5 listopada 2012 roku (...) Spółka z o.o. w K. zbyła wierzytelność w kwocie 110.000 zł przysługującą jej wobec pozwanego E. K. a wynikającą z wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 22 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt (...) oraz wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie z dnia 3 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt (...) na rzecz Biura (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.. O przelewie zawiadomiona pozwanego pismem z dnia 10 listopada 2012 roku nadanym do pozwanego w dniu 10 grudnia 2012 roku.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 5 XI 2012r k. 10

zawiadomienie z dowodem nadania k. 11-12

Umową z dnia 23 listopada 2012 roku Biuro (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zbyło wierzytelność co do kwoty 1.502 zł na rzecz powoda A. S.. Zawiadomienie o przelewie wysłano do pozwanego w dniu 21 grudnia 2012 roku

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 23 XI 2012 k. 9

zawiadomienie i dowód nadania k. 13-21

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Bezspornym pomiędzy stronami jest okoliczność, że żądana przez powoda należność główna wynika z wyroku sądów orzekających w I oraz II instancji w sprawie karnej, którym to wyrokiem orzeczono obowiązek naprawienia przez pozwanego szkody na podstawie art. 72 § 2 k.k. Na ocenę charakteru tego roszczenia nie ma wpływu dalsze zbycie wierzytelności.

Wskazać należy, że w dacie wydania orzeczeń przez sądy obu instancji obowiązywał przepis art. 415 § 6 k.p.k. (obecnie art. 415 § 2 k.p.k.), który stanowił, że jeżeli zasądzone odszkodowanie, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę albo nawiązka orzeczona na rzecz pokrzywdzonego nie pokrywają całej szkody lub nie stanowią pełnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, pokrzywdzony może dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym.

Pozwany nie zaprzeczał, że zobowiązany jest do zapłaty należności głównej z odsetkami, podniósł jedynie zarzut powagi rzeczy osądzonej.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do zasadności żądania zapłaty należności głównej wynikającej z wyroku karnego z 21 VI 2011 roku.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 kpc Sąd odrzucił pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Wyrokiem z dnia 21 VI 2011 roku Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze uznał E. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał go do zapłaty kwoty 110.000 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. w K. w terminie jednego roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, termin ten został następnie przedłużony do 3 lat przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 3 II 2012r. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem (min. uchwała SN z 29 VI 2007r., III CZP 51/07, LEX nr 270429) orzeczenie sądu karnego nakładające na skazanego obowiązek naprawienia szkody w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary tworzy stan rzeczy osądzonej co do tego rodzaju cywilnego obowiązku i odpowiadającemu mu uprawnieniu wierzyciela. Zaś stan powagi rzeczy osądzonej zachodzi również wtedy, gdy w obydwu sprawach uczestniczą te same strony, bez względu na rolę procesową, jak i wtedy, gdy zamiast strony wcześniejszego procesu występuje jej następca prawny (tak SA w Warszawie w postanowieniu z 5 III 2013r., VI ACa 1233/12, LEX nr 1316320).

Jeżeli więc roszczenie powódki jako następcy prawnego poszkodowanej (...) Sp. z o.o. w K. – w stosunku do pozwanego o zapłatę części należności wynikającej z obowiązku naprawienia szkody zostało już prawomocnie osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze w sprawie (...), to pozew o zapłatę części tej samej należności należało odrzucić. Takie same stanowisko zajął Sąd Okręgowy w Świdnicy rozpoznając zażalenie w analogicznej sprawie przeciwko pozwanemu E. K. sygn. akt (...) w postanowieniu z 2 IX 2015 roku.

W związku z powyższym roszczenie co do należności głównej w kwocie 1.531,00 zł odrzucono.

Odmierna jest ocena zasadności żądania odsetek od tej należności. Zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 415 § 6 kpk (obecnie art. 415 § 2 kpk), wobec braku orzeczenia o odsetkach w wyroku karnym powód może tych odsetek dochodzić w postępowaniu cywilnym. Pozwany nie kwestionował co do zasady obowiązku zapłaty należności głównej i odsetek, podnosząc zarzut powagi rzeczy osądzonej. Tym samym zasadnym jest żądanie przez powoda odsetek od tej kwoty w sytuacji nie wykonania zobowiązania w terminie.

Stosownie do art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli zaś termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być wykonane niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania (art. 455 kc). Powód żądał odsetek ustawowych liczonych od dnia wniesienia pozwu (3 II 2015r). Wskazać należy, że ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. 2015, poz.1830/ dokonano zmiany art. 359 kc i art. 481 kc przez wprowadzenie w miejsce dotychczasowej instytucji odsetek ustawowych – dwóch instytucji: odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie. W niniejszej sprawie powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika żądał odsetek ustawowych i wobec braku modyfikacji żądania po zmianie przepisów dotyczących odsetek zasądzone odsetki ustawowe – zgodnie z żądaniem strony. Wskazać należy, że brak jest podstaw do wzywania profesjonalnego pełnomocnika do wskazania czy wobec zmiany przepisów modyfikuje żądanie pozwu czy też podtrzymuje je w dotychczasowej treści. Zaś zasądzenie od 1 stycznia 2016 roku odsetek ustawowych za opóźnienie byłoby zasądzeniem ponad żądanie, co pozostaje w sprzeczności z art. 321 kpc.

Ponadto data od której powód żądał odsetek nie jest datą wymagalności roszczenia. Wobec treści pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 3 II 2012r odsetki należne są od dnia 4 II 2015 roku, tj. od dnia następnego po upływie 3 lat od daty uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej (który uprawomocniła się 3 II 2012 roku).

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów odrzucono pozew co do należności głównej w kwocie 1.531,00 zł, zasądzone odsetki ustawowe liczone od kwoty 1.531,00 zł od dnia 4 II 2015r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części dotyczącej żądania odsetek powództwo oddalono.

Na podstawie art. 100 kpc koszty postępowania wzajemnie zniesiono mając na uwadze wynik procesu i koszty poniesione przez strony. Zauważyć należy, że powództwo zostało ostatecznie uwzględnione tylko co do odsetek ustawowych, zaś odnośnie roszczenia głównego – pozew został odrzucony.